

[Larsen-Badse.]

Det vil altsaa sige, at da vilde det være gaaet op, da vilde der ikke være at fradrage noget, ej heller at tillægge noget.

Men lad os saa se paa, hvordan Forholdene laa i Tiaaret før Krigen. Jeg har regnet ud, at Gennemsnitsmelisprisen i Tiaaret 1904—1914 var 34,4 Ø. — men jeg gør opmærksom paa, at for de 34,4 Ø. betalte Sukkerfabrikkerne ikke 5 Gange Melisprisen; de betalte først $4\frac{1}{2}$; dernæst $4\frac{3}{4}$; det er først, efter at Sukkerprisen er gaaet op, at de har villet betale 5 Gange Melisprisen — og i disse 10 Aar vilde Staten aarlig være kommet af med 1 700 000 Kr. ungefær.

Det vil med andre Ord sige, at godt 29 Mill. Kr. vilde den Lov have kostet, hvis den havde virket paa den Maade, som dette Ændringsforslag tilsigter. Jeg holder alle Krigsaarene udenfor; da var der særlige Forhold med faste Aftaler om Priser og det hele.

Men det ligger ogsaa nær at se paa, hvad Roedyrkerne skulde betale. Den Side af Sagen er der jo nemlig ogsaa taget Hensyn til, og det er ganske rigtigt, som det er sagt, at medens det er 0,4 Ø. pr. kg, naar Staten skal betale, er det kun 0,3, naar det er Roedyrkerne, der skal betale. Den ærede Ordfører for Venstre har givet Udtryk for, hvorfor man er gaaet den Vej, og jeg skal der gøre opmærksom paa, hvordan Loven vilde have virket i nogle Aar, hvor Sukkerprisen har været paa den forkerte Side, om jeg saa maa sige, paa den Side, hvor Roedyrkerne skulde have givet Tilskud til Staten, ikke omvendt.

I 1927—28 var Sukkerprisen 42,83 Ø., 5 Gange det er 214 Ø. Men deraf skulde Dyrkerne betale af hvert kg 1,45 Ø., og i alt skulde Roedyrkerne pr. Dobbeltcentner indbetale til Statskassen 19,57 Ø. Da Produktionen var 9 827 000 Dobbeltcentner, vil det sige, at Roedyrkerne skulde have indbetalt 1 913 000 Kr. til Staten. Det er dog ikke Smaapenge.

Med hvad Ret, har man tidt sagt, har man en Toppris paa 37 Ø.? Jeg kunde fristes til at spørge: Naar Grundprisen er 214 Ø., i Henhold til den Kontrakt, Roedyrkerne har afsluttet med Sukkerfabrikkerne, med hvad Ret siger saa Staten, at den maa ikke være mere end 194,3 Ø.?

At give sig til at lave en Sukkerordning — navnlig en Ordning, der skal gælde i al Fremtid — under de nuværende Forhold, hvor ingen kan se 8 Dage frem i Tiden og endnu mindre længere, det er dog fuldkommen ved Siden af.

Jeg kan slet ikke forstaa, at det ærede Parti ikke har fulgt den Henstilling, jeg kom med ved første Behandling, at gaa ind paa at lave Grundlaget for det Forslag, der forelaa, saa godt som muligt for de interesserede Parter.

I 1926—27 var Melisprisen 43,89 Ø., det vil sige en Gennemsnitspris paa 219,45 Ø. pr. Dobbeltcentner, og Roedyrkerne vilde have at betale 1,7 Ø. pr. kg, 22,95 Ø. pr. Dobbeltcentner, i alt 2 258 000 Kr. ind i Statskassen. Det vil med andre Ord sige, at deres Gennemsnitspris, som var 219 Ø., vilde være sat ned til 196,5 Ø.

Gaar man saa tilbage til 1925—26, hvor Grundprisen var 47,27 Ø., kommer man ganske vist op paa det højeste Tal, som Roedyrkerne har haft at skulle betale tilbage, 1,8 Ø. pr. kg, det er 24,30 Ø. pr. Dobbeltcentner, men da var der ogsaa en mægtig Produktion, paa 12 Mill. Dobbeltcentner, det vil sige, at paa den Maade vilde Statskassen faa af Roedyrkerne 2 937 000 Kr. eller med andre Ord i Stedet for en Grundpris paa 236 Ø. pr. Dobbeltcentner, som Roedyrkerne havde Kontrakt om, vilde den ved Statsindgreb være nedsat til 212 Ø.

Nu har der i denne Forbindelse været talt adskilligt om Statsindgreb. Jeg maa jo sige, at hvis man kan tale om Statsindgreb, saa maa da det Ændringsforslag, som Venstrepartiet har stillet, i allerhøjeste Grad siges at være Statsindgreb, og jeg gad vide, hvordan det ærede Parti vilde have stillet sig, hvis nogle andre paa noget Tidspunkt havde fremsat et saadant Forslag.

Men rent bortset derfra kan jeg ikke lade være at minde om, hvordan man saa paa hele dette Forhold om Tilskud blot for 2 Aar siden. Nu skal jeg erkende, at for 2 Aar siden forelaa der intet om, at Tilskudet nogen Sinde skulde betales tilbage, det er noget, man har fundet paa senere; men da forelaa altsaa dette, at Staten skulde give et Tilskud paa 1 200 000 Kr. til at supplere Grundprisen paa Sukkerroerne op med, og hvorledes Venstre ved den Lejlighed saa